

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega kohtuasjas Azienda Agricola Roberto ja Andrea Bogar v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Kohtuasi C-224/04)

(2004/C 201/16)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Tribunale di Gorizia 7. aprilli 2004. aasta määrusega tehtud eelotsusetaotluse kohtuasjas Azienda Agricola Roberto ja Andrea Bogar v. Agenzia per le erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Cospalat Friuli Venezia Giulia, mis saabus kohtukantseleisse 28. mail 2004.

Tribunale di Gorizia küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmises küsimuses:

— Kuna piima ja piimatoodete lisamaksu õiguslik olemus tuleb määratlada lähtudes ühenduse õigusaktidest, millega on kehtestatud maks ja selle rakendamise põhireeglid, (eelkõige 31. märtsi 1984. aasta määrus nr 856/84 ⁽¹⁾) ja 28. detsembri 1992. aasta määrus nr 3950/92 ⁽²⁾), kas siis 31. märtsi 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 856/84 artiklit 1 ja 28. detsembri 1992. aasta määruse nr 3950/92 artikleid 1-4 peab tõlgendama nii, et piima- ja piimatoodete lisamaks on oma olemuselt haldustrahv, mida tootjad on kohustatud tasuma vaid juhul, kui nad on määranud koguseid tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu ületanud?

⁽¹⁾ EÜT L 90, 1.4.1984, lk 10.

⁽²⁾ EÜT L 405, 31.12.1992, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Hanseatisches Oberlandesgericht 27. mail 2004 määrusega kohtuasjas Crailsheimer Volksbank eG v. Klaus Conrads, Frank Schulzke, Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke

Kohtuasi C-229/04

(2004/C 201/17)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Hanseatisches Oberlandesgericht'lt 27. mail 2004 otsustatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Crailsheimer Volksbank eG v. Klaus Conrads, Frank

Schulzke, Petra Schulzke-Lösche ja Joachim Nitschke, mis saabus kohtukantseleisse 2. juunil 2004.

Hanseatisches Oberlandesgericht küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes

1. Kas direktiivi 85/577/EMÜ ⁽¹⁾ artikli 1 lõikega 1 on kooskõlas, kui tarbija õigused – eelkõige lepingust taganemise õigus seatakse sõltuvusse mitte üksnes lepingu sõlmimisest koduukselepinguna artikli 1 lõike 1 mõttes, vaid ka täiendavatest vastutuse kriteeriumidest, nagu ettevõtja poolt kolmanda isiku kasutamine lepingu sõlmimisel või ettevõtja hooletu suhtumine kolmanda isiku käitumisse koduukselepingu sõlmimisel?
2. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikli 5 lõikega 2 on kooskõlas, kui kinnisvaralaenu saaja, kes on sõlminud laenulepingu ja määranud sellises olukorras laenu laekumise kontole, mida ta tegelikult ei saa enam kasutada, peab lepingust taganemise korral maksma laenuandjale laenu tagasi?
3. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikliga 5 lõikega 2 on kooskõlas, et juhul kui kinnisvaralaenu saaja on kohustatud tagastama laenu pärast lepingust taganemist, ei maksa ta seda tagasi lepingus ettenähtud tähtajaliste osamaksetena, vaid tagastab kohe laenusumma tervikuna?
4. Kas direktiivi 85/577/EMÜ artikli 5 lõikega 2 on kooskõlas, et juhul kui kinnisvaralaenu saaja on kohustatud tagastama laenu pärast lepingust taganemist, peab ta maksma laenusummalt turul kehtivat keskmist intressi?

⁽¹⁾ EÜT L 372, lk 31.

Hagi, mille esitas 2. juunil 2004 Euroopa Ühenduste Komisjon Prantsuse Vabariigi vastu

(Kohtuasi C-230/04)

(2004/C 201/18)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud 2. juunil 2004 hagi, mis on esitatud Prantsuse Vabariigi vastu ja mille on esitanud Euroopa Ühenduste Komisjon, keda esindab G. Rozet, kes on valinud endale kohtudokumentide kättetoimetamise aadressi Luksemburgis.